

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného Mgr. Františkem Drlíkem, advokátem, se sídlem nám. Míru 9, Šumperk, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 8. 2009, č. j. 38 Cad 7/2006 - 59,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi Mgr. Františku Drlíkovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 1920 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

V podání ze dne 20. 2. 2006, jež bylo doručeno Krajskému soudu v Ostravě 22. 2. 2006, žalobce uvedl, že podává žalobu proti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 16. 2. 2006, č. j. KÚOK/7322/2006/OSV - DS/7025/SD - 16, přiznání dávky sociální péče, které doložil v příloze. Žalobce v žalobě toliko uvedl, že ve stejné věci a ve věci samé je na Krajském soudě v Ostravě na 95 nevyřízených žalob. Navrhl, aby soud vydal předběžné opatření, žalobě přiznal odkladný účinek, zrušil žalobou napadené rozhodnutí, a dále požádal o úhradu majetkové a nemajetkové újmy podle Občanského zákoníku.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 4. 4. 2007, č. j. č. j. 38 Cad 7/2006 - 7, přerušil řízení z důvodu probíhajícího řízení u Okresního soudu v Šumperku o zbavení nebo omezení způsobilosti žalobce k právním úkonům. Podanou kasační stížnost proti tomuto usnesení Nejvyšší správní soud odmítl usnesením ze dne 10. 4. 2008, č. j. 6 Ads 135/2007 - 33, a to poté, kdy bylo rozhodnuto o vznesené námitce podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu

usnesením ze dne 30. 1. 2008, č. j. Nao 10/2008 - 28, tak, že jmenovaní soudci 6. senátu nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 6 ds 135/2007.

Usnesením ze dne 13. 2. 2009, č. j. 38 Cad 7/2006 - 38, soud rozhodl o pokračování v řízení.

Usnesením ze dne 13. 2. 2009, č. j. 38 Cad 7/2006 - 39, byl zamítnut návrh žalobce na vydání předběžného patření.

K žádosti žalobce byl usnesením ze dne 13. 2. 2009, č. j. 38 Cad 7/2006 - 50, ustanoven zástupcem žalobce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného před Krajským soudem v Ostravě advokát JUDr. Petr Jašek.

Na výzvu krajského soudu ze dne 16. 4. 2009, č. j. 38 Cad 7/2006 - 52, k odstranění vad téměř nečitelného podání ze dne 27. 2. 2009, zástupce žalobce upřesnil, že podání je kasační stížností směřující do rozhrnutí vedených u krajského soudu pod sp. zn. 38 Cad 13/2005, sp. zn. 38 Cad 1/2007 a sp. zn. 38 Cad 10/2005.

Usnesením ze dne 22. 6. 2009, č. j. 58 Ca 21/2003 - 57, které bylo doručeno ustanovenému zástupci žalobce 26. 6. 2009, krajský soud žalobce vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení usnesení odstranil vady podání ze dne 20. 12. 2006 ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 16. 2. 2006, č. j. KÚOK/7322/2006/OSV - DS/7025/SD - 16. Žalobce byl vyzván, aby doplnil žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadený výrok rozhodnutí za nezákonný nebo nicotný, a dále aby uvedl, jaké důkazy navrhuje provést k prokázání svých tvrzení. Žalobce byl vyzván k předložení takto doplněného podání krajskému soudu ve dvojím vyhotovení ke sp. zn. 38 Cad 7/2006. V odůvodnění svého usnesení (výzvy) krajský soud vysvětlil, že podání žalobce v podobě, v jaké bylo soudu doručeno, nelze projednat, protože postrádá zákonem stanovené náležitosti. Žalobce byl poučen, jakým způsobem má doplnění provést, a to zejména pokud jde o vytyčení žalobních bodů s tím, aby definoval, v čem spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce byl upozorněn, že neodstraní-li vady podání v soudem stanovené lhůtě, bude řízení o žalobě odmítnuto.

Na uvedenou výzvu však žalobce ve stanovené lhůtě, a ani později, nereagoval.

Usnesením ze dne 31. 8. 2009, č. j. 38 Cad 7/2006 - 59, Krajský soud v Ostravě řízení odmítl a současně vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud dospěl k závěru, že žalobu, kterou žalobce podal k soudu, není možno pro její závažné nedostatky projednat, a žalobce v zákonné lhůtě pro podání žaloby toto pochybení, ačkoliv byl soudem vyzván a řádně poučen o následcích nesplnění povinnosti ve stanovené lhůtě, nenapravit. Ve věci tak nebyla dána podmínka řízení spočívající v zahájení řízení podáním k tomu způsobilým. Za této situace soudu nezbylo, než žalobcovo podání odmítnout za použití § 37 odst. 5 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s. ř. s.“), neboť ve stanovené lhůtě nebylo doplněno ani opraveno a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat. Žalobce byl soudem poučen o možnosti podání kasační stížnosti proti tomuto usnesení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení.

Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, a současně požádal s odkazem na ustanovení § 35 odst. 6 s. ř. s., aby mu byl ustanoven zástupcem „jeho“ advokát Mgr. František Drlík. V tomto podání ze dne 16. 9. 2009 uvedl

na adresu soudce JUDr. Petr Indráčka, že „Indráček v téže věci na KS Ostrava vede několik samostatných řízení, kde již rozhodl a řízení jsou skončena. Osoba Indráček je zastoupena opatrovníkem se založeným opatrovníckým spisem, veškeré právní úkony jsou neplatné. Proti osobě Indráček je na PČR v Ostravě vedeno trestní stíhání“. Krajský soud vyzval žalobce usnesením ze dne 9. 1. 2009, č. j. 38 Cad 7/2006 - 68, k uvedení, zda v podané kasační stížnosti podává námitku podjatosti vůči soudci JUDr. Petru Indráčkovi. Pokud ano, necht' uvede konkrétní skutečnosti, z nichž dovozuje podjatost uvedeného soudce a kdy se dozvěděl o skutečnosti, z níž dovozuje podjatost uvedeného soudce. O námitce podjatosti uplatněné vůči soudci JUDr. Petru Indráčkovi rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 3. 2. 2010, č. j. Nao 81/2009 - 81, tak, že soudce Krajského soudu v Ostravě JUDr. Petr Indráček není vyloučen z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 7/2006.

Usnesením ze dne 23. 3. 2010, č. j. 38 Cad 7/2006 - 81, byl žalobce vyzván k odstranění vad podání ve věci kasační stížnosti ze dne 16. 9. 2009 ve lhůtě jeden měsíc ode dne doručení usnesení s tím, aby uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je kasační stížnost podávána, kdy mu bylo doručeno napadené rozhodnutí, a aby si zvolil svého zástupce pro řízení o kasační stížnosti, příp. aby požádal krajský soud o ustanovení zástupce pro toto řízení. Současně byl žalobce poučen o následcích nesplnění stanovené povinnosti. V reakci na tuto výzvu žalobce požádal krajský soud, aby mu byl ustanoven zástupcem „jeho“ advokát Mgr. Drlík a přiložil vyplněný formulář - vzor č. 060 - „Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech k žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“.

Usnesením ze dne 11. 5. 2010, č. j. 38 Cad 7/2006 - 92, byl žalobci k jeho žádosti ustanoven zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokát Mgr. František Drlík, jenž byl současně vyzván k odstranění vad podání ve věci kasační stížnosti žalobce ze dne 16. 9. 2009, a to ve lhůtě jeden měsíc ode dne doručení usnesení s poučením, jak bude postupováno, nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno a opraveno. V doplnění kasační stížnosti ze dne 16. 6. 2010 stěžovatel uvedl, že usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 8. 2009, č. j. 38 Ca 7/2006 - 59, napadá v celém rozsahu a z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. c) a § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. Namítl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno vyloučenými soudci, bylo jednáno nevěřejně v nepřítomnosti stěžovatele, soud se neřídil pokyny a závaznými názory Nejvyššího správního soudu. Stěžovatel měl být zabezpečen sociálními dávkami. Dále uvedl, že krajský soud v dalších cca 100 řízeních obsahově shodných argumentuje neustále stejně a vydává rozsudky nevěřejně. Doposud nebyla vyřízena jeho žaloba na zastavení výplaty částečného invalidního důchodu. Krajský soud v Ostravě tak porušil při svém rozhodování podle názoru stěžovatele § 39 odst. 1, § 64 s. ř. s. a § 83 odst. 1 a 2 písm. d) a § 103 o. ř. s. Dále konstatoval, aniž by konkretizoval svá tvrzení, že soud porušil práva stěžovatele zaručená Ústavou ČR - čl. 1, čl. 3, čl. 4, čl. 10 a čl. 96 odst. 2 a Listinou základních práv a svobod - čl. 1, čl. 3, čl. 6 odst. 1, čl. 10 odst. 1, čl. 30 odst. 2, čl. 36 odst. 2, čl. 37 odst. 2 a čl. 38 odst. 2. Ustanovený zástupce uvádí, že mu byl dán stěžovatelem výslovný písemný pokyn při první poradě, aby uvedenou argumentaci do doplnění kasační stížnosti zahrnul. S ohledem na tyto skutečnosti proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 8. 2009, č. j. 38 Cad 7/2006 - 59, zrušil. V reakci na poučení o složení senátu Nejvyššího správního soudu pak stěžovatel s odkazem na § 8 odst. 1 s. ř. s. namítl, že podle jeho názoru jsou soudci Nejvyššího správního soudu vyloučení z projednávání a rozhodování této jeho věci.

Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ztotožňuje s názorem Krajského soudu v Ostravě, že podání žalobce nesplňuje náležitosti podání, ani náležitosti žaloby, a z těchto důvodů je nepřezkoumatelné. Žalovaný navrhuje odmítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu z hlediska uplatněných námitek, jakož i ve smyslu ust. § 109 odst. 3 s. ř. s., a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Vzhledem k tomu, že v daném případě se jednalo o odmítnutí návrhu, Nejvyšší správní soud se v dalším koncentroval na otázku, zda se krajský soud napadeným usnesením nedopustil nezákonnosti v uvedeném směru.

Stěžovatel ve své kasační stížnosti výslovně uvádí, že kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., tedy tvrzené zmatečnosti řízení spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce. Z obsahu podání lze dovodit, že je namítána nezákonnost rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Daná nesprávnost měla spočívat v tom, že soud odmítl žalobu, aniž by zkoumal její důvody. Z toho lze usuzovat, že stěžovatel se též dovolává důvodů kasační stížnosti, na něž pamatuje ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. - nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Ani jeden z důvodů tvrzené nezákonnosti nebyl Nejvyšším správním soudem shledán opodstatněným.

Podle ust. § 71 odst. 1 s. ř. s. žaloba musí kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) obsahovat označení napadeného rozhodnutí, den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, označení osob zúčastněných na řízení, jsou-li žalobci známy, označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení navrhuje provést a jaký činí návrh výroku rozsudku. Odstavec druhý tohoto ustanovení pak stanoví, že k žalobě připojí žalobce jeden opis napadeného rozhodnutí a že může kdykoliv za řízení žalobní body omezit; rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

V projednávané věci sdílí Nejvyšší správní soud názor Krajského soudu v Ostravě, že podání stěžovatele ze dne 20. 12. 2006 ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 16. 2. 2006, č. j. KÚOK/7322/2006/OSV - DS/7025/SD - 16, o přiznání dávky sociální péče, neobsahovalo náležitosti podání ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s., tím méně pak náležitosti žaloby ve smyslu § 71 odst. 1 téhož právního předpisu. Nebylo v něm uvedeno, kdy bylo rozhodnutí doručeno či jinak oznámeno žalobci, nebyl v něm označen napadený výrok (výroky) rozhodnutí. Podání neobsahovalo žalobní body, z nichž by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce napadený výrok rozhodnutí považuje za nezákonný nebo nicotný. Nebyly rovněž označeny důkazy, které stěžovatel navrhuje provést k prokázání svých tvrzení.

Z dikce ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. je zřejmé, že jestliže podání neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, soud vyzve žalobce (stěžovatele) k jejich odstranění v přiměřené lhůtě. Tato lhůta byla krajským soudem stanovena na 15 dnů. V usnesení, které obsahovalo tuto výzvu,

byl stěžovatel poučen podrobně o tom, jakým způsobem má vady podání odstranit a též poučen o tom, že jestliže tak ve stanovené lhůtě neučiní, bude řízení odmítnuto. Stěžovatel na výzvu soudu vůbec nereagoval. Nezbyvá tedy než souhlasit s krajským soudem, že žalobce vady svého návrhu neodstranil a v řízení nebylo možno pro tento nedostatek pokračovat. Žalobce ve své žalobě označil toliko žalobce a žalovaného s uvedením čísla jednacího a data vydání rozhodnutí správního orgánu. Další náležitosti ve smyslu platné právní úpravy neuvedl. Neoznačil rovněž žalobní body, včetně návrhu rozsudečného výroku, vzdor tomu, že byl krajským soudem podrobně a přesně o těchto náležitostech žaloby a následcích nevyhovění výzvě poučen. Postup krajského soudu, který za této procesní situace řízení o podané žalobě podle ust. § 37 odst. 5 věty druhé s. ř. s. odmítl, nebyl shledán Nejvyšším správním soudem nezákonným. Krajský soud postupoval zcela v souladu se zákonnou úpravou danou soudním řádem správním a stěžovatelem tvrzená nezákonnost podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., která měla spočívat v nesprávném právním posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, byla shledána nedůvodnou. Oprávněným nebyl shledán ani důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť z důvodu výše vysvětlených byla žaloba odmítnuta oprávněně, aniž by soud mohl zkoumat její důvody, jak se stěžovatel mylně domnívá. Rovněž nebyla shledána důvodnou námitka podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť v dané věci nerozhodoval vyloučený soudce krajského soudu, jak výše uvedeno.

Námitkami stěžovatele, které nesměřují do postupu soudu o odmítnutí návrhu, se Nejvyšší správní soud nezabýval.

K námitce stěžovatele uvedené v reakci na poučení o složení senátu Nejvyššího správního soudu, že soudci Nejvyššího správního soudu jsou vyloučeni z projednávání a rozhodování této jeho věci, lze toliko konstatovat, že podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. O takový případ by se jednalo, kdyby se v daném případě některý ze soudců Nejvyššího správního soudu podílel na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení u krajského soudu; nic takového však stěžovatel ani netvrdí. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (myšleno u soudu téhož stupně). Námitka vzhledem k uvedenému nebyla shledána důvodnou.

Ze všech uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Stěžovateli byl usnesením Krajského soudu v Ostravě, pobočka Olomouc, ze dne 11. 5. 2010, č. j. 38 Ca 7/2006 - 92, pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát Mgr. František Drlík; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovený zástupce k výzvě soudu vyčíslil v přípisě ze dne 1. 10. 2010 odměnu za zastupování stěžovatele v celkové výši 5760 Kč, a to za 2 úkony právní služby spočívající v přípravě a převzetí zastoupení a doplnění kasační stížnosti po 2100 Kč a dva režijní paušály po 300 Kč, včetně DPH 20 %. Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému advokátovi odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti za dva úkony právní služby po 500 Kč (nikoliv

za požadovaných 2100 Kč, neboť podle § 9 odst. 2 advokátního tarifu ve věcech nároků fyzických osob v oblasti sociálního zabezpečení se považuje za tarifní hodnotu částka 1000 Kč), podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a to za přípravu a převzetí zastoupení a za doplnění kasační stížnosti ze dne 16. 6. 2010, a dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 320 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 1920 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu